

JUDr. Pavel Blažek, Ph.D.
MINISTR SPRAVEDLNOSTI ČR

Praha 4. března 2024
č. j. MSP-384/2022-ODKA-SPZ/12
Počet listů: 4
Přílohy: 1

MSP-384/2022-ODKA-SPZ/12

0100204004736920

**Nejvyšší soud
Burešova 20
657 37 Brno**

Obv. J. P. a obv. PhDr. T. M. – stížnost pro porušení zákona

Přílohy: tr. spis Okresního soudu v Ostravě sp. zn. 8 T 188/2014

Podle § 266 odst. 1 zákona č. 141/1961, o trestním řízení soudním (trestní řád) podávám ve prospěch zúčastněných osob:

- 1) J. Z.,
- 2) V. T.,
- 3) J. W.,
- 4) JUDr. Ing. K. N. Ph.D.,
- 5) M. V.,
- 6) Ing. J. S.,
- 7) RNDr. P. K., CSc.,
- 8) MUDr. P. K.,
- 9) B. Ž.,
- 10) Z. S.,
- 11) J. G.,
- 12) Obce Velké Karlovice, IČ: 00304417, se sídlem na adrese: Velké Karlovice 1, 756 06 Velké Karlovice,

stížnost pro porušení zákona

jednak proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 15. 11. 2018, sp. zn. 6 To 355/2018, jednak proti usnesení Okresního soudu v Ostravě ze dne 29. 8. 2018, sp. zn. 8 T 188/2014.

Řízení předcházející napadenému rozhodnutí

1. **Rozsudkem Okresního soudu v Ostravě ze dne 22. 9. 2015, sp. zn. 8 T 188/2014, ve spojení s usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 16. 2. 2016, sp. zn. 6 To 595/2015,** byl obv. J. P. za skutek popsany pod **bodem 1)** uznán vinným jednak trestným činem porušování autorského práva, práv souvisejících s právem autorským a práv k databázi podle § 152 odst. 1 zákona č. 140/1961 Sb., trestního zákona, ve znění účinném do 31. 12. 2009, jednak trestným činem podvodu podle § 250 odst. 1, 2 trestního zákona ve znění účinném do 31. 12. 2009 a za skutek popsany pod **bodem 2)** jednak zločinem padělání a napodobení díla výtvarného umění podle § 271 odst. 1, odst. 3 písm. b) zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku, jednak zločinem podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) trestního zákoníku a obv. PhDr. T. M. byl za skutek popsany pod **bodem 3)** uznán vinným přečinem křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 346 odst. 1 trestního zákoníku.
2. Obviněný J. P. se shora uvedených trestných činů dopustil jednáním popsáním ve výroku o vině pod body 1) a 2) tak, že (zkráceně):

1) „ve dnech 5. 5. 2007, 1. 6. 2007, 11. 8. 2007 a 16. 9. 2007 v Ostravě v prostorách provozovny XY, majitele RNDr. P. K., CSc., prostřednictvím S. P. B., s legendou možnosti koupě jednotlivých děl ze soukromé sbírky originálních obrazů předních českých malířů a následné možnosti přístupu k celé sbírce, prodal nejm. čtyři obrazy, které vydával za originální díla známých českých malířů, a to B. Matala, F. Grosse, F. Foltýna a R. Kremličky, přestože tyto obrazy v přesně nezjištěné době sám namaloval na předem připravená použitá plátna, jež zakoupil i s rámy v různých bazarech za nízké částky jako obrazy nevýznamných malířů, přičemž poté, co si taková plátna připravil k nanesení nové malby, maloval podobné motivy těchto malířů a signoval je podpisy zmíněných autorů, aby tak navodil dojem originality a původnosti namalovaného díla, a současně nevlastnil žádnou sbírku originálních děl, čímž pošk. RNDr. P. K., CSc., způsobil škodu ve výši 55 000 Kč, přičemž hodnota srovnatelných originálních děl výše uvedených autorů by činila 1 850 000 Kč,“

2) „v přesně nezjištěné době, nejm. však od září roku 2010 do 15. 10. 2013, na území ČR, zejm. na území Zlínského kraje, příp. i jinde, v úmyslu navodit dojem originality a původnosti namalovaného díla, namaloval způsobem popsáním shora celkem 199 obrazů, které pod legendou, že se jedná o obrazy získané z pozůstalostí a bazarů, vydával za výtvarná díla významných českých malířů, zejm. F. Podešvy, A. Schneiderky, K. Hofmana, J. Uprky, A. Mervarta, O. Blažička, A. Kalvody, J. Veselky, K. Lhotáka, F. Grosse a K. Černého, a tyto pak prodával, event. jinak udával do oběhu, a to osobně nebo prostřednictvím dalších osob, zejm. M. K., M. P., S. P. B., V. J., příp. dalších, které tak činili bez vědomosti o neautentičnosti děl, kdy takto bylo připraveno k uvedení do oběhu nejm. šest obrazů a uvedeno do oběhu:

I. L. nejm. 71 obrazů, J. Z. nejm. 49 obrazů, RNDr. P. K., CSc., nejm. jeden obraz, osobě vystupující pod krycím jménem P. J., příslušníkovi Policie ČR jednajícímu v rámci předstíraného převodu podle § 158c trestního řádu, celkem čtyři obrazy, J. W. nejm. jeden obraz, JUDr. Ing. K. N., Ph.D., celkem dva obrazy a V. T. nejm. jeden obraz, čímž způsobil pošk. I. L. škodu ve výši 632 250 Kč, pošk. J. Z. škodu ve výši 516 000 Kč, pošk. JUDr. Ing. K. N., Ph.D., škodu ve výši 35 000 Kč a pošk. RNDr. P. K., CSc., škodu ve výši 3 000 Kč, přičemž hodnota srovnatelných originálních děl výše uvedených autorů by činila 12 492 000 Kč.“

Obviněný PhDr. T. M. se výše citovaných trestných činů dopustil jednáním popsáním ve výroku o vině pod bodem 3) tak, že (zkráceně):

3) „nejm. v době od 12. 7. 2011 do 30. 8. 2013 ve Vsetíně, jako soudní znalec pro obor ekonomika – odvětví ceny a dohady ve výtvarném umění, a obor školství a kultura – odvětví výtvarné umění, vyhotovil nejm. 35 znaleckých posudků vykazujících závažné vady obsahové, zejm. podstatnou informaci o pravosti díla, a tyto posudky byly vypracovány na falzifikáty uměleckých děl.“

3. Za jednání popsané pod body 1) a 2) byl obv. J. P. uložen podle § 43 odst. 1 a § 271 odst. 3 trestního zákoníku úhrnný trest odnětí svobody na tři roky s podmíněným odkladem výkonu na zkušební dobu na pět let a trest propadnutí věci, a to za současného uložení povinnosti zaplatit na náhradě škody pošk. I. L. částku 632 250 Kč a pošk. J. Z. částku 516 000 Kč. Obviněnému PhDr. T. M. byl za jednání popsané pod bodem 3) uložen podle § 346 odst. 1 trestního zákoníku trest odnětí svobody na osm měsíců s podmíněným odkladem výkonu na zkušební dobu na 24 měsíců a trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu práce soudního znalce v oborech ekonomika – odvětví ceny a odhady ve výtvarném umění, a v oboru školství a kultura – odvětví výtvarné umění, na dobu 24 měsíců za současného uložení povinnosti zaplatit pošk. I. L. na náhradě způsobené škody částku 28 000 Kč a pošk. J. Z. částku 6 000 Kč.

Mimořádné opravné prostředky, a to jak dovolání J. P., tak dovolání PhDr. T. M. proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 16. 2. 2016, sp. zn. 6 To 595/2015, byly **usnesením Nejvyššího soudu ze dne 23. 11. 2016, sp. zn. 5 Tdo 1231/2016**, odmítnuty. Obdobně i **Ústavní soud usnesením ze dne 6. 9. 2017, sp. zn. II.ÚS 680/17**, odmítl ústavní stížnost PhDr. T. M. směřující proti všem shora zmíněným rozhodnutím.

Stížností pro porušení zákona napadená rozhodnutí

4. **Usnesením ze dne 29. 8. 2018, sp. zn. 8 T 188/2014, Okresní soud v Ostravě** uložil podle § 101 odst. 2 písm. e) trestního zákoníku ochranné opatření zabránění věci, a to obrazů včetně rámců zajištěných v průběhu trestního řízení odňatých I. L. a JUDr. Ing. K. N., Ph.D., a vydaných J. Z.; V. T.; J. W.; P. K. (vlastněných V. T.); Ing. J. S.; RNDr. P. K., CSc.; MUDr. P. K.; B. Ž.; Z. S.; J. G. a Obcí Velké Karlovice s tím, že se jedná o věci, jež byly získány trestným činem a náleží jiné osobě, na níž pachatel takovou věc převedl, nebo která ji jinak nabyla.
5. Stížnost I. L. a stížnost J. Z. proti v odstavci č. 4. specifikovanému usnesení Okresního soudu v Ostravě ze dne 29. 8. 2018, sp. zn. 8 T 188/2014, byly **usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 15. 11. 2018, sp. zn. 6 To 355/2018**, podle § 148 odst. 1 písm. c) zamítnuty jako nedůvodné.

Řízení navazující na stížností pro porušení zákona napadená rozhodnutí

6. Na podkladě ústavní stížnosti I. L. **Ústavní soud nálezem ze dne 14. 11. 2019, sp. zn. II.ÚS 807/19**, ve výroku pod bodem I. rozhodl, že **usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 15. 11. 2018, sp. zn. 6 To 355/2018**, v části, v níž byla zamítnuta stížnost I. L., a **usnesením Okresního soudu ze dne 29. 8. 2018, sp. zn. 8 T 188/2014**, v části, ve které bylo rozhodnuto o zabránění věci, bylo porušeno právo I. L. e na ochranu majetku podle č. 11 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. Výrokem pod bodem II. **Ústavní soud tato rozhodnutí v uvedeném rozsahu zrušil.**
7. **Ústavní soud po zhodnocení zabránění obrazů z hlediska testu proporcionality dospěl k závěru, že jde o nepřiměřený zásah do vlastnického práva I. L.** V rámci posouzení jednotlivých kritérií konstatoval, že uložení ochranného opatření zabránění věci sledovalo legitimní cíl spočívající v ochraně společnosti před šířením falzifikátů a splňovalo i požadavek vhodnosti, neboť zabráněním obrazů bylo možné tohoto cíle dosáhnout. Z hlediska kritéria potřebnosti však již zabránění obrazů neobstálo. V první řadě by k dosažení sledovaného cíle

postačila toliko likvidace samotných pláten obrazů, nikoli i jejich ráků. **Z ústavněprávního pohledu pak nemohly obstát ani úvahy soudů o tom, že není možné zajistit trvalé a neměnné označení obrazů jako kopií, které by vyloučilo jejich opětovné šíření jako falzifikátů, a proto bylo nezbytné rozhodnout o jejich zabrání.** Ani u kopií obrazů, jež se ve společnosti běžně vyskytují, není vyžadováno jejich trvalé a nezměnitelné označení jako kopií. Možnost, že obrazy budou znovu šířeny jako falzifikáty například poté, co z nich bude jejich označení jako kopií odstraněno, sama o sobě nemůže být důvodem pro jejich zabrání. Stejně tak soud při rozhodování o vrácení věci nemůže předpokládat, že osoba, jíž věc náleží, s ní bude nakládat nečestně, či dokonce trestněprávně zakázaně, aniž by pro tento závěr měl jakoukoli oporu ve zjištěných skutečnostech. **Ústavní soud tak dospěl k závěru, že uložení povinnosti označit obrazy jako kopie či tyto obrazy pozměnit představuje jiný prostředek, který méně zasahuje do základních práv stěžovatele, a přitom umožňuje dosáhnout sledovaného cíle v odpovídající míře.**

8. **Okresní soud v Ostravě poté usnesením ze dne 17. 6. 2020, sp. zn. 8 T 188/2014,** v bodě I. podle § 80 odst. 1 trestního řádu I. L. vrátil celkem sedmdesát obrazů včetně již oddělených dřevěných ráků odňatých mu dne 15. 10. 2013 při domovní prohlídce a zároveň v bodě II. jednak podle § 101 odst. 4 písm. c) trestního zákoníku I. L. uložil povinnost ve lhůtě tří měsíců od převzetí obrazů vyznačit na každé plátno ze zadní strany na první pohled viditelným a čitelným způsobem olejovou barvou slova „**FALZIFIKÁT VYTVORENÝ J. P.**“; na každém plátně z přední strany viditelným způsobem přeškrtnout signaturu, a to způsobem a barvou korespondující s vyhotovenou signaturou konkrétního plátna a konečně soudu v uvedené lhůtě doložit fotodokumentaci o těchto změnách, jednak I. L. podle § 101 odst. 4 písm. d) trestního zákoníku uložil povinnost v případě převodu vlastnického práva k plátnům obrazů specifikovaných v bodě I. informovat nabyvatele výslovně o skutečnosti, že se jedná o falzifikáty.
9. Následně **Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 8. 9. 2020, sp. zn. 6 To 223/2020,** ke stížnosti zúčastněné osoby I. L. podle § 149 odst. 1 písm. a), odst. 3 trestního řádu usnesení Okresního soudu v Ostravě ze dne 17. 6. 2020, sp. zn. 8 T 188/2014, zrušil ve výroku pod bodem II. v části, jíž byla I. L. stanovena povinnost provést změnu pláten obrazů tak, že na každém plátně z přední strany bude viditelným způsobem přeškrtnuta signatura, a to způsobem a barvou korespondující s vyhotovenou signaturou konkrétního plátna. **Krajský soud, ztotožniv se s argumentací stěžovatele, shledal povinnost přeškrtnout signaturu jako nepřiměřený zásah do uměleckého díla snižující jeho estetickou hodnotu s tím, že sledovaného cíle již bylo dosaženo označením pláten zezadu jako falzifikátů.**

Právní posouzení

Relevantní právní úprava

10. Podle **§ 101 odst. 2 písm. e)**, odst. 4 písm. c), d), odst. 5 trestního zákoníku může soud uložit zabrání věci, která je bezprostředním výnosem z trestné činnosti nebo je zprostředkovaným výnosem z trestné činnosti, pokud hodnota věci tvořící bezprostřední výnos z trestné činnosti není ve vztahu k hodnotě věci tvořící zprostředkovaný výnos z trestné činnosti zanedbatelná, a pokud taková věc náleží jiné osobě, na kterou pachatel takovou věc převedl nebo která ji jinak nabyla [**odstavec 2 písm. e)**]. Soud místo zabrání věci může uložit povinnost odstranit její označení nebo provést její změnu [odstavec 4 písm. c)] nebo omezit dispozice s věcí [odstavec 4 písm. d)]. Nebude-li povinnost stanovená podle odstavce 4 ve stanovené lhůtě splněna, rozhodne soud o zabrání věci (odstavec 5).
11. **Paragraf 148 odst. 1 písm. c) trestního řádu** určuje, že nadřízený orgán zamítne stížnost, není-li důvodná.

12. V § 267 odst. 1 věty druhé trestního řádu se uvádí: „Ministr spravedlnosti je povinen ve stížnosti pro porušení zákona uvést, zda ji podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.“
13. Podle § 268 odst. 2 trestního řádu shledá-li Nejvyšší soud, že byl porušen zákon, vysloví rozsudkem, že napadeným rozhodnutím, popřípadě jeho částí (§ 266 odst. 3) nebo v řízení, jež takovému rozhodnutí předcházelo, byl porušen zákon.
14. Paragraf § 269 odst. 1 trestního řádu věty první stanovuje, že byl-li porušen zákon v neprospěch obviněného, zruší Nejvyšší soud zároveň s výrokem uvedeným v § 268 odst. 2 napadené rozhodnutí nebo jeho část, popřípadě též vadné řízení mu předcházející.

Posouzení předmětné věci

15. **Mám za to, že jednak usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 15. 11. 2018, sp. zn. 6 To 355/2018, byl porušen zákon v neprospěch zúčastněné osoby J. Z. v § 148 odst. 1 písm. c) trestního řádu a v řízení předcházejícím usnesením Okresního soudu v Ostravě ze dne 29. 8. 2018, sp. zn. 8 T 188/2014, byl porušen zákon v neprospěch všech v úvodu této stížnosti jmenovaných zúčastněných osob, a to v § 101 odst. 2 písm. e) trestního.**
16. Konstatuji, že jak v případě J. Z., jenž na podkladě v odstavci č. 6. a 7. popsaného nálezu Ústavního soudu podal podnět k podání stížnosti pro porušení zákona, tak v případě ostatních v úvodu specifikovaných zúčastněných osob, bylo usnesením Okresního soudu v Ostravě ze dne 29. 8. 2018, sp. zn. 8 T 188/2014, ve spojení s usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 15. 11. 2018, sp. zn. 6 To 355/2018, rozhodnuto o zabrání věci (obrazů) **za naprosto totožných skutkových i právních okolností** jako v případě I. L., u nějž Ústavní soud konstatoval, že tímto rozhodnutím bylo porušeno jeho ústavně zaručené právo na ochranu majetku. **Za této situace je tak podle mého mínění nepochybné, že i ve vztahu k ostatním zúčastněným osobám bylo o zabrání věci rozhodnuto v rozporu se zákonem.**
17. **Už vyslovení jednoznačného porušení zákona v dané věci Nejvyšším soudem může mít význam,** konkrétně může vylepšit pozici dotčených zúčastněných osob v občanskoprávního řízení o žalobě na vydání věci, event. v řízení o náhradě škody způsobené nezákonným rozhodnutím podle zákona č. 88/1992 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem. **Ovšem v petitu navrhuji, maje za to, že Nejvyšší soud je podle zákona, konkrétně podle § 269 odst. 2 trestního řádu, oprávněn, za předpokladu, že tím nebude nijak dotčeno postavení obviněného, rušit pravomocné rozhodnutí soudu nebo státního zástupce, jímž byl porušen zákon v neprospěch osoby odlišné od obviněného, aby Nejvyšší soud ve věci vyslovil porušení zákona v neprospěch v úvodu jmenovaných zúčastněných osob, stížností pro porušení zákona napadená rozhodnutí zrušil** a buď věc přikázal okresnímu soudu k dalšímu projednání a rozhodnutí, nebo sám ve věci rozhodl.
18. **Na podporu svého stanoviska prezentovaného v předchozím odstavci si dovoluji odkázat na závěry učiněné obiter dictum Ústavním soudem v odůvodnění usnesení ze dne 2. 4. 2009, sp. zn. I.ÚS 3009/08, s nimiž se plně ztotožňuji.** Ústavní soud v odůvodnění rozhodnutí vyjádřil nesouhlas s tím, že Nejvyšší soud sice formálně stížnosti pro porušení zákona ve prospěch osob odlišných od obviněného, kdy se zjištěného pochybení obviněného nijak netýká, akceptuje, avšak rozhoduje pouze akademickým výrokem, aniž by napadené rozhodnutí rušil. **Ústavní soud v tomto směru konstatuje, že:**

„...Nejvyšší soud ve své praxi zjevně vykládá § 267 odst. 1 věty druhé trestního řádu extenzivně, tj. že se vztahuje i na jiné osoby než obviněného. Potom však Nejvyšší soud nepředkládá rozumný důvod, proč ve stejné textuální situaci, tj. u § 269 odst. 2 trestního řádu hovořícího pouze o obviněném („v neprospěch obviněného“), neprovádí výklad stejný jako

u § 267 odst. 1 věty druhé trestního řádu. Jinými slovy, Nejvyšší soud vylučuje možnost zrušení nezákonného rozhodnutí (a tak aplikaci § 269 odst. 2 trestního řádu) s odkazem na doslovné znění zákona, avšak opačně činí v případě textuálně shodném (§ 267 odst. 1 věty druhé trestního řádu). Argumentace Nejvyššího soudu je tak navíc v napadeném rozsudku (a v jeho ustálené praxi, na niž odkazuje) vnitřně logicky rozporná...“

19. Rovněž se ztotožňuji s postupem Nejvyššího soudu ve věci stížnosti pro porušení zákona projednávané u něj pod sp. zn. 8 Tz 84/2012. Konkrétně **v rozsudku dne 5. 12. 2012, sp. zn. 8 Tz 84/2012, publikovaným pod č. 64/2013 Sb. rozh. tr., Nejvyšší soud** změnil svou dosavadní rozhodovací praxi při zjištění porušení zákona v neprospěch jiných osob než obviněného bez dopadu na postavení obviněného, když podle § 268 odst. 2 trestního řádu vyslovil, že usnesením státního zástupce okresního státního zastupitelství byl v neprospěch obhájce porušen zákon a nad rámec návrhu ministra spravedlnosti s odkazem na § 269 odst. 2 trestního řádu toto usnesení zrušil a podle § 270 odst. 1 trestního řádu státnímu zástupci přikázal, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.
20. S ohledem na existenci v předchozím odstavci popsaného rozsudku Nejvyššího soudu ze dne ze dne 5. 12. 2012, sp. zn. 8 Tz 84/2012, nadto publikovaného ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek, byť z jiného důvodu, a s přihlédnutím k závěrům obiter dictum, jak je Ústavní soud učinil v usnesení ze dne 2. 4. 2009, sp. zn. I.ÚS 3009/08, a konečně i se zřetelem na fakt, že v případech porušení zákona v neprospěch osoby odlišné od obviněného se může jednat i o porušení základních lidských práv, tak jako v této kauze ostatně konstatoval Ústavní soud (viz odstavec č. 6. a 7.), se značnými negativními důsledky, např. v majetkové rovině, pro takové osoby, mám za to, že zásadní právní otázka, zda zákon opravňuje nebo neopravňuje Nejvyšší soud na podkladě stížnosti pro porušení zákona v případech, kdy zjistil porušení zákona v neprospěch jiné osoby než obviněného (např. v neprospěch zúčastněné osoby, svědka, advokáta, obhájce, znalce, tlumočníka, poškozeného), za předpokladu, že se toto porušení zákona nijak netýká postavení obviněného, zrušit napadené pravomocné rozhodnutí soudu nebo státního zástupce, **si zaslouží předložení velkému senátu trestního kolegia Nejvyššího soudu k zaujetí podrobného stanoviska a k rozhodnutí.**
21. Mám na to, že projednání této stížnosti bude mít judikatorní přesah.
22. Pro případ, že by Nejvyšší soud dospěl k závěru, že jsou splněny podmínky pro rozhodnutí o této stížnosti pro porušení zákona v neveřejném zasedání, s takovým postupem souhlasím.

Návrh

23. Ze shora uvedených důvodů si dovoluji Nejvyššímu soudu **navrhnout, aby:**
  - 1) Podle § 268 odst. 2 trestního řádu **vyslovil, že** usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 15. 11. 2018, sp. zn. 6 To 355/2018, byl porušen zákon v neprospěch zúčastněné osoby J. Z., v § 148 odst. 1 písm. c) trestního řádu a v řízení předcházejícím usnesením Okresního soudu v Ostravě ze dne 29. 8. 2018, sp. zn. 8 T 188/2014, byl porušen zákona v neprospěch zúčastněných osob: 1) J. Z.; 2) V. T.; 3) J. W.; 4) JUDr. Ing. K. N. Ph.D., ; 5) M. V.; 6) Ing. J. S.; 7) RNDr. P. K., CSc., 8) MUDr. P. K.; 9) B. Ž.; 10) Z. S.; 11) J. G. a 12) Obce Velké Karlovice, IČ: 00304417, v § 101 odst. 2 písm. e) trestního řádu;
  - 2) S odkazem na § 269 odst. 2 trestního řádu v bodě 1) petitu citovaná usnesení **zrušil** a rovněž zrušil další rozhodnutí na ně obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž dojde zrušením, pozbydou podkladu;
  - 3) a buď v souladu s § 270 odst. 1 trestního řádu Okresnímu soudu v Ostravě **přikázal**, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl, **nebo** aby podle § 271 odst. 1 trestního řádu sám ve věci **sám rozhodl.**

